

C z ę ś ć p i e r w s z a

- Alessandro Scarlatti — LE VIOLETTE
Giovanni Pergolesi — LA SERVA PADRONA
(aria „Stizzoso, mio stizzoso”)
Georg F. Haendel — RADAMISTO (aria „Vanne!
Sorella ingrata”)
Franz Schubert (śl. Hölty) — SELIGKEIT
Franz Schubert
(śl. Jacobi) — LITANEY
Franz Schubert
(śl. Müller) — WOHIN
Robert Schumann
(śl. Mosen) — DER NUSSBAUM
Robert Schumann
(śl. Rückert) — AUS DEN ÖSTLICHEN
ROSEN
Fryderyk Chopin
(śl. Witwicki) — PIERŚCIEŃ
Fryderyk Chopin
(śl. Witwicki) — ŻYCZENIE

C z ę ś ć d r u g a

- Gabriel Fauré
(śl. Verlaine) — CLAIR DE LUNE
Gabriel Fauré
(śl. Verlaine) — MANDOLINE
Gabriel Fauré
(śl. Prudhomme) — AU BORD DE L'EAU
Gabriel Fauré
(śl. Gautier) — TRISTESSE
Federico Mompou — CANTAR DEL ALMA
Antonio Nicolau — LA DAMA D'ARAGO
Enrique Granados — LA MAJA GOYA
Enrique Granados — EL MAJO TIMIDO
Enrique Granados — CALLEJEO
Montsalvatge
(śl. Luján) — PUNTO DE HABANERA
Montsalvatge
(śl. Valdés) — CANCION DE CUNA PARA
DORMIR A UN NEGRITO
Obradors — AQUEL SOMBRERO
DE MONTE
Obradors — EL VITO

Nakład — 700 egz.

Cena zł 20,—

Druk: Oficyna Drukarska 452/84 n. 700 E-10/1837

TEATR WIELKI W ŁODZI

VICTORIA DE LOS ANGELES

(sopran)

IAIN BURNSIDE

(fortepian)

RECITAL PIEŚNI I ARII

SOBOTA, 13 PAŹDZIERNIKA 1984

Jej głos i artyzm interpretacyjny znane są tysiącom melomanów, którzy zetknęli się z **VICTORIA DE LOS ANGELES** podczas jej długiej i jakże bogatej kariery artystycznej. W ciągu trwającej blisko 40 lat kariery scenicznej Victoria de los Angeles spotkała się z publicznością w 53 krajach świata.

Urodziła się w Barcelonie, gdzie również, w styczniu 1945 roku debiutowała w Teatro del Liceo partią Hrabiny w „Weselu Figara” W. A. Mozarta.

Na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym w Genewie otrzymała w 1947 roku I Nagrodę, co stało się podstawą i początkiem wielkiej międzynarodowej kariery. Tak więc już w latach 1949—50 Victoria de los Angeles miała swój międzynarodowy debiut na największych scenach operowych świata. Wystąpiła w Royal Opera House w Sztokholmie i Kopenhadze, mediolańskiej La Scali (gdzie w premierowym spektaklu „Ariadny na Naxos” R. Straussa, zaśpiewała partię tytułową), w Operze Paryskiej, Royal Opera House Covent Garden w Londynie, Carnegie Hall i Metropolitan Opera House w Nowym Jorku oraz na wielu scenach operowych i estradowych Europy Zachodniej i obu Ameryk.

W 1961 roku Victoria de los Angeles została zaproszona na Festiwal Wagnerowski w Bayreuth, gdzie na jego otwarcie wzięła udział w nowej inscenizacji „Tannhäusera” R. Wagnera. Wystąpiła także w światowej prapremierze niedokończonego oratorium Manuela de Falli pt.: „Atlantyda” w Gran Teatro del Liceo w Barcelonie.

Victoria de los Angeles uważana jest za jedną z najświetniejszych współczesnych śpiewaczek, zachwycającą zarówno pięknym głosem, doskonałą techniką jak i wysoką kulturą muzyczną. W czasie swej kariery współpracowała z dyrygentami tej miary co m.in.: Thomas Beecham, Pablo Casals, Pierre Monteux, Erich Kleiber, Tullio Serafin, Fritz Reiner i inni.

Śpiewaczka imponuje wielką wszechstronnością ogarniając obszerny repertuar operowy, zarówno liryczny jak i dramatyczny, a także pieśniarski — jest świetną interpretatorką pieśni hiszpańskich. O wszechstronności Victorii de los Angeles świadczy również jej dyskografia zawierająca kompletne nagrania 22 oper oraz 40 longplay'ów, za które artystka otrzymała 6 Grand Prix du Disque oraz Nagrodę Thomasa Edisona.

W 1980 roku Victoria de los Angeles, za 5 milionów sprzedanych płyt, otrzymała w Londynie „Złotą Płytę”.

... Mylono się, sądząc, że Victoria de los Angeles wycofała się ze sceny. Jej pierwszy występ w Genewie odbył się w 1947 r. — teraz, po 40 latach wróciła, aby dać recital w Konserwatorium. To prawda, że zaczynając koncert, kilka pierwszych piosenek wykorzystuje na stopniowe rozgrzewanie strun głosowych, na opóźnienie wibracji i na nadanie miękkości rejestrom. Lecz już za chwilę jej głos jest czysty, mocny, zmysłowy i dźwięczy w całej pełni. Głos ten nie zestarzał się, lecz dojrzał. A przy tym ta znakomita umiejętność podporządkowania techniki wokalne stylowi! I to bezbłędne frazowanie, ta czystość środków, ta głęboka ekspresja!...

... W jej repertuarze niewiele jest arcydzieł. Jednakże z piosenek hiszpańskich i francuskich, na zmianę tęsknych i ognistych, z tych bardzo starych piosenek, Victoria potrafi wydobyć głęboki sens, poetycki nastrój, taneczność, dowcip i przekazać współczesnemu słuchaczowi całą ich niepowtarzalną urodę.

... W finale koncertu Victoria zbiera gorące, huraganowe oklaski. Nic dziwnego, czar Victorii jest przemożny. Emanuje z każdego dźwięku, z każdego słowa, z modulacji głosu, z czystości półtonów, z niespodziewanych zawieszek frazy — z całej postaci wielkiej śpiewaczki, królewskiej VICTORII DE LOS ANGELES”.

Jean - Jacques Roth, „Tribune de Genève”
23.02.1983

IAIN BURNSIDE — urodził się w Glasgow — Szkocja i mając zaledwie 5 lat rozpoczął grę na fortepianie. Po ukończeniu muzykologii na Uniwersytecie w Oxfordzie studiował u Aleksandra Kelly w Królewskiej Akademii Muzycznej w Londynie, gdzie zdobył nagrody za grę solo oraz akompaniament.

W 1979 roku wyjechał na stypendium rządu polskiego i przez dwa lata był podopiecznym prof. Marii Wilkomirskiej w Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie.

Iain Burnside z równym powodzeniem koncertował w głównych salach Londynu, jak i Europy, USA, Kanady i Japonii, natomiast w styczniu 1985 roku zadebiutuje jako akompaniator w Nowym Jorku. Jego zaangażowanie w repertuar wokalny pogłębia się wspólnymi występami z wybitnymi artystami tej miary co, np.: Gérard Souzay, Hans Hotter, Kerstin Meyer oraz Peter Pears, z którym koncertował w Polsce w 1983 roku.